

Dnes ani hodiny nejdou

Dalibor Janda

Dnes ani hodiny nejdou,
proč bych měl chodit ven já,
mně stačí, když se tu sejdou najednou lidi, co měl jsem kdy rád.

Trochu se pije a vaří,
trochu se zpívá a jí,
každý se chlubí, jak prý se mu daří,
když ne, tak dělá, že spí.

Životy si všichni žehlí,
zas je nám dvacet a pár,
spočteme pódia, kam jsme kdy, kde vběhli, kde byl ten nejlepší bar
.

Silnice, hotely, desky,
směr očí tam, kde jsem já,
pohledy z prvních řad nám dělají hezky, nahoru, dolů a spát.

A k tomu hormada fotek,
něco je dávno už pryč,
náš svět je jako holky na jediný dotek, k některým dveřím mám klíč.

Muzika nám pořád sluší,
bubny jsou ostré jka střep,
kvílivé kytary mám zas plné uši,
hudba je srdeční tep.

Dnes ani hodiny nejdou,
proč bych měl chodit ven já,
mně stačí, když se tu sejdou najednou lidi, co měl jsem kdy rád.